

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud. V. Lastavețchi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru)

DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

Examinând recursul declarat de către Postu Vitalie,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă SA
„Moldovagaz” împotriva lui Vitalie Postu cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 23 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost restituită cererea de apel depusă de Postu Vitalie împotriva hotărârii din 30
noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă:

La 08 mai 2018, SA „Moldovagaz” s-a adresat cu cererea de chemare în
judecată împotriva lui Vitalie Postu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor
de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 noiembrie 2020,
cererea de chemare în judecată, a fost admisă integral.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 21 decembrie 2020, Postu
Vitalie a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul
Centru) din 30 noiembrie 2020.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, nu a fost dat curs
cererii de apel depuse de Postu Vitalie. S-a comunicat apelantului, despre necesitatea
prezentării, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, a cererii de apel
motivate pe suport de hârtie cu atâtea copii câți participanți la proces sunt, plus câte
o copie pentru instanța de apel și a originalului dovezii de plată a taxei de stat în
mărime de 569,56 lei, până la data de 25 februarie 2021, inclusiv.

Prin încheierea din 23 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită
cererea de apel depusă de Postu Vitalie împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2020 a
Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

La 10 august 2021, Postul Vitalie a declarat recurs împotriva încheierii din 23
martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului a indicat că nu a recepționat încheierea instanței de apel
prin care nu s-a dat curs apelului din motiv că nu a primit avizul de la oficiul poștal
despre existența corespondenței în adresa lui. La fel, a menționat că despre

încheierea prin care a fost restituit apelul aflat abia la 06 august 2021, dată când a luat cunoștință de materialele cauzei la sediul primei instanțe.

Potrivit prevederilor art. 425 al Codului de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Având în vedere că, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 martie 2021, expediat părților la 06 aprilie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data comunicării acesteia, iar recursul a fost declarat la 10 august 2021, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Conform art. 426 alin. (3) al Codului de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Postu Vitalie, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 10 alin. (1) al Codului de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Potrivit art. 16 al Codului de procedură civilă, neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

În corespundere cu art. 100 alin. (1) al Codului de procedură civilă, actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, iar conform art. 110 al aceleiași legi, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit art. 113 al Codului de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Prin prisma normelor de drept citate, raportate la înscrisurile speței, Colegiul constată că, Postu Vitalie depunând la 21 decembrie 2020 cerere de apel, avea obligația ca această cerere să corespundă exigențelor legii, atât indicată în încheierea instanței de apel, cât și stabilită expres de legea procesuală.

Astfel, prevederile art. 365 al Codului de procedură civilă impun oricare cerere de apel cu niște condiții de formă și conținut, care și în lipsa indicației instanței de apel, urmează a fi respectate de orice justițiabil.

Din materialele cauzei reiese cu certitudine că încheierea instanței de apel prin care nu s-a dat curs apelului a fost expediată la adresa indicată personal de Postu Vitalie în apelul declarat, mai mult ultimul nu neagă că anume această adresă îi este domiciliul.

În această ordine de idei, Colegiul trage concluzia că, instanța de apel și-a îndeplinit obligația pozitivă de comunicare a actului de procedură emis și i-a comunicat recurentului încheierea prin care nu s-a dat curs apelului.

Cu referire la argumentele recurentului în privința indicării eronate pe plicuri de către factorul poștal a mențiunii ”Nereclamat”, or acesta nu a primit aviz despre existența corespondenței, Colegiul evidențiază faptul că, în susținerea acestor declarații nu au fost prezentate careva probe pertinente, iar instanța judecătorească indiferent de gradul ierarhic nu este instituția abilitată să investigheze îndeplinirea obligațiilor de serviciu a lucrătorilor poștali, mizând pe faptul că toată corespondența expediată de către instanțele de judecată se înmânează destinatarilor în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

În așa mod, vina pentru nerecepționarea corespondenței de către recurent nu poate fi pusă pe seama instanței de apel, și este interpretată de către Colegiu drept un comportament de rea-voință din partea recurentului, dat fiind faptul că Postu Vitalie exercitând calea de atac urma să întocmească cererea în corespundere cu exigențele legii și să se intereseze de soarta cererii depuse.

După cum a fost reiterat supra, declarând apel împotriva hotărârii primei instanțe la 21 decembrie 2020, Postu Vitalie nu a livrat nici un argument plauzibil din care cauză a așteptat 7 luni până la 23 iulie 2021 (dată când a depus cerere de luare cunoștință de materialele cauzei), să se intereseze de soarta propriei cereri de apel.

Jurisprudența CtEDO reiterează obligația părții de a lua măsurile necesare pentru protecția drepturilor sale de acces la justiție, inclusiv prin manifestarea diligenței în exercitarea drepturilor sale procedurale și a interesului față de soarta dosarului vizat (cauza van Harn vs. Germania, hotărâre din 11 septembrie 2007, cauza Pîrnău ș.a. vs. Republica Moldova, hotărâre din 31 ianuarie 2012 și cauza SA Universul vs. Republica Moldova, hotărâre din 10 iulie 2012).

Totuși, „dreptul la o instanță” nu este absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, supus limitărilor, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului. Garantând părților în litigiu un drept efectiv de acces la o instanță care să hotărască asupra „drepturilor și obligațiilor lor cu caracter civil”, articolul 6 § 1 acordă statului dreptul de a alege liber mijloacele care să fie utilizate în acest scop.

În acest sens, Curtea Europeană a statuat că restricția impusă accesului la o instanță judecătorească sau un tribunal nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (a se vedea, Tinnelly & Sons Ltd and Others și McElduff and Others vs. the United Kingdom, hotărârea din 10 iulie 1998).

În baza celor constatate, Colegiul notează că există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit în situația în care nu a fost efectuată înlăturarea neajunsurilor stabilite, iar soluția instanței de restituire a

apelului nu poate fi privită, în principiu, ca o restricție asupra dreptului de acces la un tribunal.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă că, soluția emisă de către instanța de apel este una întemeiată legal și în corespundere cu circumstanțele cauzei, or argumentele și probele invocate în susținerea cererii de recurs sunt contrare legislației procesuale și lipsite de relevanță.

Concluzionând cele expuse, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de recurs împotriva încheierii din 23 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, urmează a fi respinsă cu menținerea încheierii instanței de apel.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Postul Vitalie.

Se menține încheierea din 23 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău emisă în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldovagaz” împotriva lui Vitalie Postu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru